

3. HLÁSKA D

Dikobrazí příběh

„Jé ježek! To je ale veliký ježek!“ křičeli Honzík s Haničkou, kteří přišli v neděli do ZOO.

„Ale to není ježek!“ opravil je tatínek, „To je dikobraz. To je takový veliký ježek, který žije v Africe i v Asii, ale také ještě v Evropě. Je to ohrožený druh. Žije také v savaně. U nás je jeho menší příbuzný – ježek.“

„A na co má takové bodliny?“ ptaly se zvědavě děti.

Tatínek, protože toho o zvířatech hodně věděl, začal vyprávět:

Jednou potkal dikobraz kobru. Kobra, to je takový velký had. A kobra se vytahovala: „Heč, ze mě mají všichni strach! Heč, každý přede mnou uteče!“

Dikobraz poslušal její vychloubání a dál čenichal v trávě a hledal chutné výhonky a kořínky.

Kobra pokračovala ve vychloubání: „Já přeperu i tygra, lva, dokonce i slona. Koho se mi zachce. Napřímím se, roztáhnu krk – a hned všichni utečou. Kdo neuteče, toho uštknu, kousnu, nebo rovnou spolknou.“

Dikobraz si dál hleděl svého. To se ale kobře nelíbilo. Žádný strach, žádný útěk, žádný boj. To ve světě zvířat nebývá zvykem.

„Tak se ukaž, co umíš?!“ křikla, roztáhla svůj krk a vyplázla jedovatý jazyk. Rozevřela tlamu a už už chtěla dikobraza spolknout.

Jenže ejhle!

Dikobraz zafuněl, zadupal. To ale kobru nijak nevyděsilo. „No, to je toho! A co ještě? Tak nic! Pojď mi do břicha, dikobraze!“

Roztáhla ještě více svou tlamu, zakoulela očima (nadarmo se jí taky neříká brejlovec!). Ale to nečekala. Dikobraz se naježil, rozeběhl proti ní, jako by ji chtěl napíchnout na bodlinky.

Tlamou chňapla naprázdno a ještě jí v tlamě zůstala bodlina, která rozřízla jazyk v půlce.

„Au, au, au! Mám jazyk v půli rozříznutý! Co já si počnu!“ bědovala kobra.

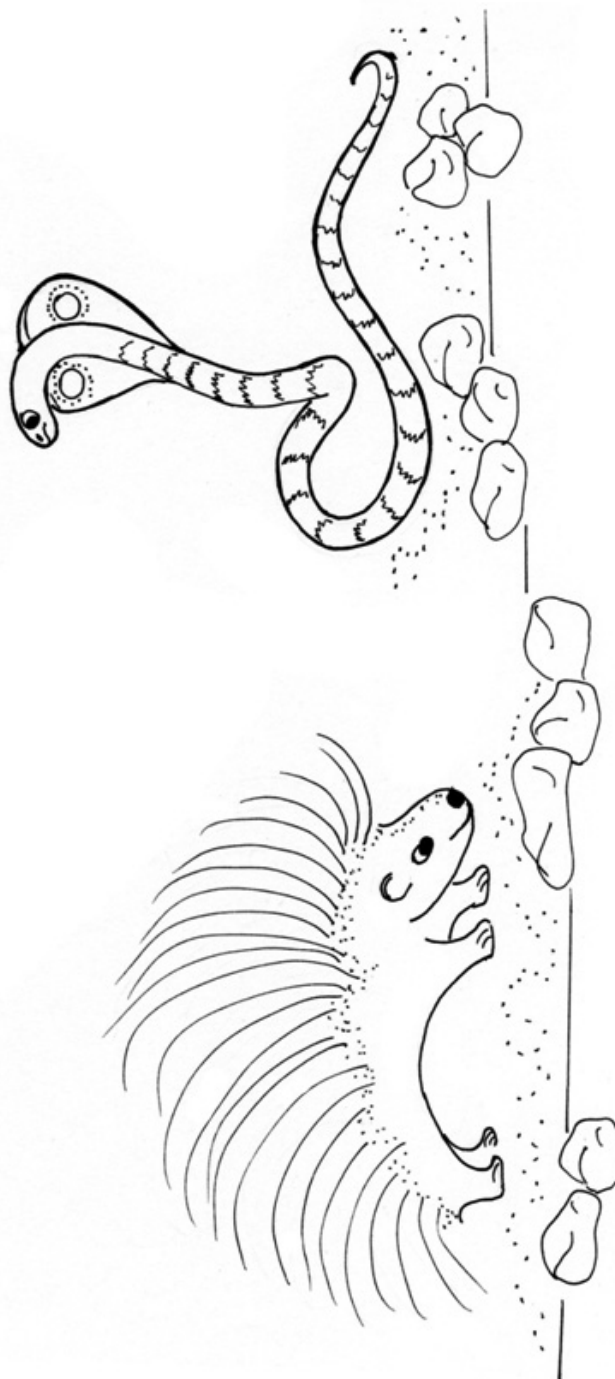
A na to jí chytrá maminka příroda říká:

„Vidíš, kobro, takhle **dopadne každý, kdo** se posmívá!

Odteď máš jazyk rozeklaný, aby všechna zvířata věděla, že v přírodě je řád.

Nikdo se nikomu neposmívá. Každý tu má své místo. A s rozříznutým jazykem skončí každý, kdo se bude posmívat! A ty, kobro, si to budeš už navždycky pamatovat!“

A od těch dob mají hadi rozříznutý jazyk na dvě půlky, aby všechna zvířata věděla, že se chtěli nad ostatní zvířata povyšovat a posmívat se jim.

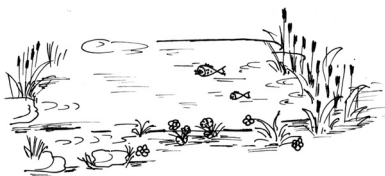
Kdo to dupe?

Je léto.

jsou u babičky a na prázdninách.

Celý den byli u vody, na hrázi

si hráli.

Obloha je modrá, tma už rozprostírá svoje křídla.

Svítí

Na nebi se rozsvítila první

Babička v peče dort. David má zítra narozeniny.

Dostane . Co to asi bude?

Davidovi budou 3 roky. Kolik svíček bude na ?

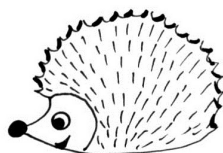
Najednou se ozvalo: *dup, dup, dup ... uf, uf, uf* Kdo to je?

Ptají se

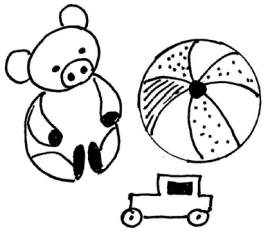
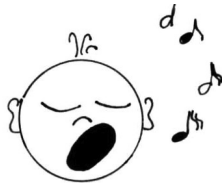
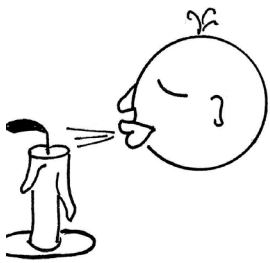

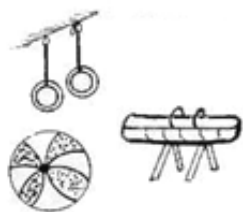
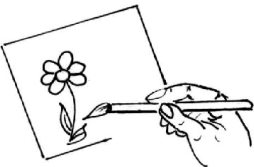

. Kdo to tak funí a dupe? „Klid, děti,“ říká děda,

„to

, asi přišel na večeri.“

Hláška D

	<p>Pastelky, maňásek, případně obrázek ježka, obrázky slov začínajících na D, zrcátko</p>
	<p>Zasmějeme se s pootevřenými ústy, jazyk za horní řezáky, vypustíme vzduch – dududu, dadadada, dededede...</p> <p>Když se D nedaří, stačí přidršet nos, vyslovovat NA NA NA NA, vybaví se DA DA DA DA.</p> <p>Vyslovování slabik TA – DA, TE – DE, TU – DU, TY – DY, TO – DO...</p>
	<p>Dýchání ve stoji – nádech nosem, vzpažit, výdech ústy – předklon.</p>
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Zasmějeme se s pootevřenými ústy. ✓ Olizujeme si rty. ✓ Otevřeme ústa, jazykem ťukáme za horními řezáky. ✓ Nafukovací balon – položíme si ruce na tváře – nafukujeme a kontrolujeme hmatem.
	<p>Pohybová reakce na zvukový podnět, např. dup – stoj, tlesk – sed, plácnutí do stehen – leh.</p>
	<p>Vybarvi louku a povídej, co na ní vidíš!</p>
	<p>Hry na ozvěnu. Ukazuj, co říkám. (Dospělý jmenuje předměty v místnosti a dítě ukazuje.)</p>

D- -

Dan, daněk, dávno, doba, dají, depo, deník, dýmka, dýka, dýha, dýně, dýchá
Dupe, duje, dudá, dumá, duby, dudy, dudák, duben, duha, dudek, dutý, duhy
Doufá, doutná, doutník, doubek, dva, dvojka, dudlák, Dunaj

-D-

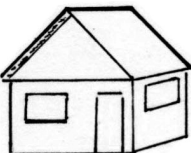
Heda, hada, padá, půda, Eda, voda, vada, bouda, padá, podá, móda, hádá, nedá
Jenda, jede, veden, jeden, vede
Kudy, tudy, do vody, jedy, pády, medy, nejdu, vedu, vyvedu, zajedu, pojedu, ujedu

- - D

Davide! jahoda, pohoda, nehoda, náhoda, domino,
nebude, bude, dodá, podá,
povede, přidá, Indián, nádobí, povídá, dopadá, obchody
dynamo, vodovody, domino, medvídek

✓ **Věty**

U domu je bouda. Vypadá jako .

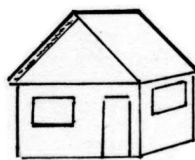
V boudě bydlí Deny. Deny, volá , jdeš do

boudy! Áda trhá a vidí .

Ježek a jaro

(Při pohádce můžeš mamince pomoci vyprávět a pak obrázky vybarvit!)

Jednou ráno zaťukal jarní větřík ježkovi na

„, vstávej, jaro je tu?!“ „Lenochu, otevři oči!“

volalo a pošimralo ho na čumáčku svým zlatým paprskem.

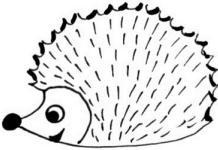
Ježek na to: „To už je jaro?“ Otevřel jedno oko, pak druhé.

Začenichal... To je vůně! To už jsou

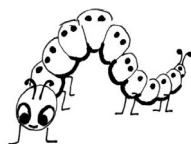

?

Že bych zaspal?

„Ale, , co tě nemá! To jsou fialky a řeřišnice!

Ale , mouchy,

, žížaly i

už vstaly!

Pojď už také ven!“ říká

Vystrčil pravou tlapku, pak levou tlapku, narovnal bodliny.

Jarní dešťík svou

pokropil jarní

a

.

„Ouvej, to studí!“ stěžoval si , „nezalívat!“

„Já už nevyrostu!“

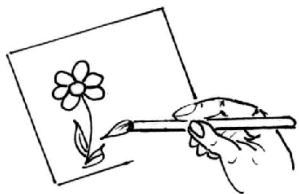

se usmálo, pohladilo

a radovalo se, jak se mu to jaro

letos povedlo!

Vybarvi louku a povídej, co na ní vidíš!

